

OOSTVLAAMSCHE ZANTEN.

Mededeelingen van den Bond van Oostvlaamsche Folkloristen.
Maatschappij zonder winstbejag.

TWEEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT.

De leden ontvangen de
mededeelingen gratis
Jaarlijksche bijdrage
voor het lidmaatschap :
15 frank.

Redaktie : F. Van Es,
de Vilanderstr., 71, Aalst.
Postcheckrekening 2043,98
P. Luyckx, Gent.

Prijs per n^o: 3 fr.
Abonnementsprijs
buitenland : 4 belga's.

De Meiboom van Wieze.

De honderdjarige Meiboommaatschappij met leuze
" Eendracht , , .

I. Het ontstaan der Maatschappij.

De nederlaag van Napoleon te Waterloo was een ware opluchting voor onze plattelandsche bevolking. De kommer der overweldiging, de vrees voor oorlog en conscriptie was nu over. De verlossing van 't jaar 1815 bracht de menschen hier te lande tot betere stemming en deed ze weer aan hun voorouderlijke gewoonten en vermaken denken. De schoone Meimaand 1916 was in aantocht en te Wieze in de olieslagerij Van Roy, in de Schroverstraat, dacht men aan het voorouderlijk gebruik een meiboom te planten. De heer Theodoor Van Roy-Deltenre met zijn talrijk gezin en geholpen door de geburen ging over tot de daad : een groote staak werd getooid en versierd en een meiboom werd geplaat met veel pret en vermaak. Dit buurtfeest viel zoo in den smaak van de bevolking, dat men de gedachte opvatte den boom nog gedurende de maand te verplanten en naar den ingang van het kasteel te verplaatsen, dit als bewijs van achting en genegenheid voor de kasteelbewoners, den Weledelen Heer Fr. Aug. de Clerque-de-Wissocq de Sousberghe en zijn edele gemalin. Dezen aanvaardden met welbehagen dit huldebetoon.

Met de Meimaand 1817 versierde men nog meer den Meiboom en hij werd met nog meer luister vóór den ingang van het kasteel geplant. In 1818 verfraaiden de meiplanters opnieuw hun meiboom en stichtten een maatschappij. Zoo ontstond het Meiboomgilde van Wieze.

II. De Maatschappij.

De Meiboommaatschappij werd dus in 1818 gesticht en is onophoudend blijven voortbestaan tot heden.

Van 1818 tot 1830 bestond de maatschappij zonder reglement of bepaalde boekhouding. Het is in het jaar 1830, dat de heer Jan-Philip Wagon-Van Roy, alsdan gemeentesekretaris, een reglement opstelde, dat in het begin van een boek werd neergeschreven, waarin dan ook van jaar tot jaar de rekeningen (ontvangsten en uitgaven) aangeteekend zijn geworden. In dit eerste reglement werd het doel der maatschappij opgegeven, zijnde de planting van den Meiboom als een huldebewijs der meiplanters aan de kasteelbewoners. De jaarlijksche bijdrage werd er in guldens bepaald, alsook de " pene „ of geldboete in geval van afwezigheid of nalatigheid.

De maatschappij bestond in het begin uit een twintigtal leden, aantal, dat later op 32 is gebracht. Haar STANDREGELEN zijn ten huidigen dage als volgt :

1^e De maatschappij " De Meiboom „ werd te Wieze gesticht in 1818 en geboekt in 1830. Zij heeft als leuze " Eendracht „.

2^e De maatschappij bestaat uit een beperkt aantal leden, die telken jare een " Meiboom „ planten vóór den ingang van het kasteel, als blijk van hoogachting en genegenheid voor de kasteelbewoners en als verheerlijking van de schoone Meimaand, de maand van Maria, die ons de schoonheid der Lente en der verrukkende natuur aanbrengt.

3^e Het aantal leden is beperkt op 32.

Dit getal wordt zooveel mogelijk behouden en mag maar veranderd worden met de algemeene toestemming van de leden der maatschappij. De leden, die de maatschappij ver-

laten, worden door verkiezing vervangen. Bij een verkiezing mogen de inwoners der gemeente zich aangeven bij de Hoofdmannen der maatschappij tot 14 uur op den dag van het uitdoen van den boom. De verkiezingen voor nieuwe leden geschieden in den gewonen vorm op den dag van het uitdoen, 's avonds, vóór het avondmaal, rond 19 uur. De nieuwgekozen leden worden onmiddellijk uitgenoodigd tot het avondmaal.

Als nieuw lid mag de zoon van ten minste 16 jaar oud den vader opvolgen zonder verkiezing, tenzij de meerderheid der leden er zich tegen verzet.

4^e De planting gebeurt telken jare den laatsten dag der maand April stipt om 14 uur, kerktorenuur, met naamafroeping der leden, die op straf van boete moeten aanwezig zijn op de plaats, waar de Meiboom wordt geplant. Dit geldt ook voor het uitdoen. Indien de laatste Aprildag een Zondag is, wordt de planting een dag vervroegd.

Het uitdoen en de wegruiming gebeuren op 31 Mei — een dag later als de 31 Mei een Zondag is — begin om klokslag 14 uur, kerktorenuur, met naamafroeping, zooals bij de planting.

5^e De maatschappij wordt bestuurd door vijf Hoofdmannen, onder wie een schrijver-kashouder. Het bestuur wordt alle 4 (vier) jaar bij het uitdoen hernieuwd in den gebruikelijken ouden vorm; 't is te zeggen het aftredend bestuur stelt aan de maatschappij 5 nieuwe Hoofdmannen voor. In geval van geschil kan dit door verkiezing gebeuren. Vier der hoofdmannen dragen een lantaarn, eigendom der maatschappij, aan de 4 hoeken van den hemel, waaronder het Allerheiligste Sacrament gedragen wordt, bij de groote processien, zijnde: 14 dagen na Pinksteren, op O. L. Vr. Hemelvaart, op eersten Wiezekermisdag en op Kermisdinsdag.

De Hoofdmannen (4) vergezellen ook met de lantaarnen der maatschappij den lijkstoet, bij het afsterven van een lid, vóór wien zij ook eene zielmis doen celebreeren, die de leden der maatschappij met hunne tegenwoordigheid zullen vereeren.

6° Wie de gemeente als woonplaats verlaat is daardoor uit de maatschappij.

7° In geval van geschil onder de leden der maatschappij verplicht zich de boekhouder in geweten, het standregelenboek in handen te geven van de voortlevende maatschappij, dit binnen de twee jaren.

8° Enkele punten van inwendige orde, die den goeden gang der maatschappij bevorderen, worden in den loop der tijden door de Hoofdmannen en de leden vastgesteld.

Reglement van inwendige orde. — De jaarlijksche bijdrage wordt telken jare, volgens de omstandigheden, door de Hoofdmannen bepaald. Nieuwe leden betalen een uitleg door de Hoofdmannen te bepalen, in verhouding met den toestand der kas.

Op 31 Mei 1929 werden met algemeene stemmen de boeten als volgt vastgesteld :

2,50 frank in geval van afwezigheid bij de naamafroeping.

5,00 frank bij totale afwezigheid.

Dit geldt bij het planten en uitdoen van den Meiboom.

Gegronde redenen nopens boete kunnen door de Hoofdmannen in acht genomen worden.

*
* *

Wellicht heeft de maatschappij haar honderdjarig bestaan te danken aan den steun der edele kasteelbewoners, ook aan haar beperkt aantal leden, daar de meest ingezetenen der gemeente het als een eer aanzien lid te zijn, en nog aan haar niet talrijke vergaderingen. De maatschappij vergadert slechts driemaal 's jaars ; bij het planten, het uitdoen en op het jaarlijksch feest van Wiezekermis.

III. De Meiboom.

De Meiboom is 17 meters 25 centimeters lang. Zooals hij telken jare in de glanzende meizon te pralen staat aan den ingang van het kasteel van den weledelen Heer Baron Eugeen de Kerchove d'Exaerde te Wieze, is het een ware pracht-

boom, die getuigt van de standvastigheid zijner planters en hun verkleefdheid en liefde voor de aloude gebruiken hunner voorvaderen.

Bezien wij eens dien statigen Meiboom van naderbij. Hij is wit geverfd met een kronkelende, lichtblauwe, breede streep, wat hem een nog slanker uitzicht geeft. Onderaan staan als beschutting vier stukken latwerk, wit en zwart geverfd, die een vierkant rond den boom vormen. Op dit vierkant prijken vier vergulde peervormige toppen en vier schildvormige bordes. Een langs den voorkant draagt de wapens van de kasteelbewoners, de drie andere dragen ieder een jaarschrift, dat telken jare vernieuwd wordt. De drie jaarschriften hebben als onderwerp de Lente, den Meiboom, de wenschen aan het adellijk huis. Dan is de Meiboom eenige meters bloot. Hooger op zijn vier kleine, houten balken, die aan den boom zijn vastgemaakt in kruisvorm; op het uiteinde van ieder balkje staat een peervormig latwerk, dat men "moleken" noemt, omdat het aangebracht is op een houten pin, en dat het windscheppers bevat, die, als het waait, de molekens doen draaien. Op ieder moleken prijkt een verguld haantje en onderaan de vier molekens hangen bontgekleurde korden. Boven de molekens prijkt het zoogenoemd "Vierkant", ook een versierd latwerk, dat aan den boom vastgemaakt is. Het vierkant is getooid met geverfde en vergulde, beweegbare zinken vaantjes; onderaan hangen vier spiegelbollen; op de hoeken van 't "Vierkant" staan vier vergulde toppen en de vier zijden zijn bekleed met vier godinnen, verbeeldende de Lente, den Zomer, den Herfst, den Winter. Hooger in het "Vierkant" bemerkt men de afbeelding van een uurwerk, zinnebeeld van den tijd; dan nog de Zon, de Maan, met tal van sterren.

Boven het "Vierkant" prijkt de hangende "Peer". Dit latwerk is zoo genoemd, omdat het een peervorm heeft. Het hangt op een pin, die boven op den boom is aangebracht en de peer toelaat te draaien als het waait, door behulp van hoekige windscheppers. De peer is verder versierd met vaste sterren en beweegbare in zink uitgesneden en geschilderde plaatjes, ruiters en rijtuigen verbeeldende en die, als de peer draait in eene dolle vaart mee rondgeslingerd worden. Binnen

in de peer is een krans van veeltonige belletjes, die door hun gerinkel de ruiters en rijtuigrijders als verlustigen en vermaken.

Boven de peer is een groote vergulde houten bol, daar boven een vlag, waarop de leuze " Eendracht „ prijkt en die voorzien is van een immer wapperend wimpeltje. Deze vlag wordt door den wind bewogen en zwaait rond. Boven de vlag prijkt een vergulde kroon, en boven deze kroon staat als top van den Meiboom een siersel in lichtgesmeed ijzer, geverfd in 't rood, en de toppen van 't versiersel in 't goud, deze glinsteren als sterreken, als de heerlijke meizon het wil beschijnen. De peer met bol en vlag en kroon en siersel zijn beweegbaar.

Zoo getooid en versierd prijkt telken jare in de Maria-maand de reeds meer dan een eeuw oude " Meiboom „ van Wieze.

IV. De Planting.

Zij geschiedt telken jare den laatsten dag der maand April. Op dien dag, zooals de standregelen het voorschrijven, vergaderen al de leden, op boete van 2,50 frank voor het te-laat-komen en 5,00 frank voor totale afwezigheid, te 14 uur 's namiddags, op de plaats waar de Meiboom wordt geplant. Op kerkklokslag wordt de naamafroeping gedaan, waarbij ieder lid een bierbon ontvangt. Onmiddellijk daarna vangen de werkzaamheden aan. Drie leden graven den put, de boom, die vooraf is gereinigd geweest, wordt met paard en " huts „ uit de warande van het kasteel gehaald, een windas wordt opgesteld en al de sieraden van den Meiboom worden bijgehaald, verder ook ladders, reepen, paaltjes, koorden, katrollen, schroeven en andere benoodigdheden.

Als de put gemaakt is, wordt de boom er ingevoerd, op een sterke schraag gelegd en verder versierd en opgetooid. Is de boom nu ganseh " gekleed „, zooals men zegt, dan begint het rechthalen. Dit geschiedt met een windas.

In vroegere jaren, vóór den oorlog en tientallen jaren vroeger, geschiedde deze ophaling met veel meer eenvoud en aantrekkelijkheid. De Meiboom werd opgetrokken met een katrollenstelsel — wat nu onmogelijk is geworden door het

drukke verkeer, daar de weg alsdan versperd zou zijn — door al de schoolkinderen en men wachtte daarmee tot de school uit was. Honderden kinderen waren soms bij deze "plechtigheid" aanwezig. Dat was mij een leventje, een geroep en lawaai, een gejuw en een gejubel, dat gansch de gemeente er van weerklonk . . . en zoo kwam de Meiboom recht !

Zoodra de boom nu recht is, begint men met haast den put te vullen en tevens weerklinkt in de warande van 't kasteel een geweldig boem . . . boem . . . boem ! . . . Drie kanonschoten worden gelost : " om het ten lande kond te maken, dat de Meiboom ten goede in al zijne heerlijkheid is opgezezen ..

Des avonds vergadert de maatschappij bij een lid-herbergier, alwaar de leden samen avondmalen : lekkere stoverij met aardappelen. Menig pintje bier wordt er bij gedronken, er wordt gebold, gekout en gekaart en na deze aangename en gezellige vergadering gaat ieder naar huis met fierheid vertellen, dat de Meiboom voor het honderdste en zooveelste jaar in vollen luister zal pralen in de bloemenmaand.

V. **Het Uitdoen.**

Den laatsten dag der maand Mei wordt de Meiboom " uitgedaan ". De leden vergaderen, zooals bij de planting, op klokslag 14 uur. Na de naamafroeping en het uitdeelen der bierbons vangt het werk aan. Het latwerk wordt verwijderd. De boom wordt voorzichtig neergelaten en op een sterke schraag gelegd voor de ontkleeding.

Iedereen helpt mede in de mate van zijn vermogen. De groote stukken worden met dekgoed omhuld om ze tegen stof te vrijwaren ; de andere sieraden worden in koffers geborgen. De boom wordt in de warande naar zijn plaats gevoerd. Daarna vergaderen de leden en gaan samen de wededele familie, die het kasteel bewoont, begroeten en hun gevoelens van hoogachting en genegenheid betuigen. Daarna heeft, zooals bij de planting, het avondmaal plaats, waarbij de jaarlijksche bijdrage wordt ontvangen en de rekeningen worden geregeld. De te vervangen leden worden dan ook verkozen en om de vier jaar worden nieuwe hoofdmannen aangesteld.

VI. Merkwaardigheden en Bijzonderheden.

Volgens de overlevering heeft de Meiboommaatschappij gedurende haar honderdjarig bestaan voortdurend gebloeid en bijzonder gedurende de jaren 1830 tot 1850.

Nog met meer luister dan nu werden de Meiboomplanting en het uitdoen, alsdan gevierd. Het beste getuigenis hiervan geven de twee volgende liederen, waarvan de tekst de gevoelens van dien tijd zeer wel weerspiegelt.

Lied, dat men zong bij de planting op Meiavond.

Wijze : Le Rosier florissant.

Terwijl Flora uit haar zaelen,
En een' vergode Majesteit,
Komt op het plein der aerde daelen
En ons erzend den Lente-tyd,
Willen, vol' vreugd, de Wiezelingen,
Verheugd en blij, in dees jaargetij
Planten een Mey
En Phebus komt ons wederbringen
D'eël graav' Wissocq, die ons dierbaar zij.

Deezen Mey zij d'heer Graev' geschonken
En aen Mevrouw zijn Gemalin,
Een adel stam, steeds uytgeblonken
In groote daën, eeuw uyt, eeuw in :
G'lieft, edel Graev, dees Mey t'aenvaerden,
Hiervan ons al, uw dienaerstal,
't Goon met blij geschal
Op dit groen pleyn hier durv' vergaeren
En altijd dankbaer blijven zal.

Juygt thans van vreugd, o jongelingen :
En gy, o statige ouderdom ;
Wilt al een toon van vreugde zingen,
Wij zien Graev Clercq-Wissocq weerom,
Die heel t' Gemeynthe doet erleeven,
Ervormt in elk een nieuwen moed.
Uyt vriendschapsgloed,
Door erker't'nis al aengedreeven
Met U, heer Graev, deez hulde doet.

Komt thans, Apol', met zoet gespeelen,
Komt, Muzen-schaer van den Parnas,
Komt zang-godinnen, opent uw' kèelen
Komt rust in Wiezes groeyzaem gras ;
Laat er den Mey, met groene blaeren,
Groeyzaem in onverwelkbaarheid,
Dueren altyd,
Opdat alle de Wiezenaeren
Lêeven met d'edel Graev verblyd.

Lied, dat men zong bij het uitdoen (31 Mei).

Stemme : Le pas redoublé des Belges.

De Meymaand gaet verdwynen,
Phebus daelt rood in Thetys schoot,
Auroor zal haest verschynen
En Phaetons koets uytstoot.
Eoûs, Pirois en Ethon,
Heel zwindig ook met den Phlegon,
Met Ceres 't zwerk doordraeven, bij Phebus wellekom.

Dus laeten wy neêrzinken
Den boom der Mey, geplant heel vry,
Die natuer ons kwam schenken
Uyt Wissocqs groen' valley,
Bekranst hem meer (zeyd' ze) tot eer
Van Graef Wissocq, uw' wettig Heer,
Hy zal onwelkbaer bloeyen en groeyen meer en meer.

Pandora en haer vleyen,
Is ook dikmaels, gemengd met gal,
Want als men groene meyen
Plant in een vreemde dal -
Schoon hem haer vlied, besproeyt en giet,
't Is zelden dat den wortel schiet,
Want men in alle tijden er veel verdorren ziet.

Laat ons dees' boom bewaeren,
Opdat men al, met blij geschal
Hem erplant alle jaeren tot een rijk jubeltal,
Den Wiezenaer, met vreugdgebaer,
Roept : vivat Graev Wissocq te gaer.
En zijn eêl gemaelinne, lang leeft dit dierbaar paer !

In 1865 vierde het Meiboomgilde zijn vijftigjarig bestaan met een groot feest en huldebetoon aan de weledele kasteelbewoners van dien tijde, Burggraaf August de Clerque de Wissocq-Pieters en zijne edele gemalin. Van dit feest is er de maatschappij eene prachtige vlag overgebleven vervaardigd uit groen fluweel met gouden franje, een kunststuk van borduurwerk, waarop in 't goud de wapens der weledele kasteelbewoners prijken met de jaartallen 1818-1868. Deze vlag heeft dan in verdere jaren gediend bij al de plechtigheden der maatschappij.

Omtrent de jaren 1880 is de boom vernieuwd, alsmede vele zijner sieraden.

In 1894 vierde de maatschappij het gouden jubelfeest van twee harer leden, de heeren Pieter Jan Van Roy en Jozef Van Bruane. Het was een plechtig feest met mis van dankzegging, aanbieding van geschenken aan de jubilarissen, feestmaal en avondfeest. Deze plechtigheid bleef lang in het geheugen der Wiezenaren en menig inwoner spreekt nog met lof over haar welgelukken.

In 1914 onderging de maatschappij een spijtig voorval, haar Meiboom, door eene verkeerde behandeling bij het uitdoen, stortte ten gronde; de boom was maar licht beschadigd doch de meeste sieraden waren totaal verloren. Gedurende de oorlogsjaren kon de Meiboom niet geplant worden.

Na den oorlog werd de maatschappij heringericht en de Meiboom totaal hersteld.

De maatschappij heeft maar drie vergaderingen in het jaar: bij de planting, het uitdoen en met het feest van Wiezekermis. Op den Woensdag van Wiezekermis, begin der Octobermaand, 's namiddags, om twee uur, is het, sedert eenieiders geheugen, Meiboomfeest. De dames en dochters der leden mogen het feest bijwonen. Er is dan avondmaal, waarbij prijsbolling voor de leden. De prijzen en al het noodige voor dit feest worden geschonken door de weledele kasteelbewoners. In het verleden werd dit feest met muziek en dans opgeluisterd. In het geheugen der Wiezenaars zijn gebleven, die leutige dansen met gebaren van het meiboomgilde, nl.

Klipperwals en Polka Suisse, uitgevoerd " In de vier Winden „
bij Ridder's Sis.

In vroegere jaren, wanneer een lid der gilde trouwde waren de leden, die paard en rijtuig hadden, verplicht de gelukkige gehuwden terugkomende van hun speelreis, af te halen aan het aangeduide station. Die rijtuigenstoet was eigenaardig en behoort nu tot het verleden.

Als bijzonderheden volgen hier eenige jaarschriften, die op de meiboomschilden prijkten.

1906 — Meiboomplanters, uw wensch blijve steeds : Heil
't achtbaar Huis van Wieze.

- Lieflijke boom ontleen toch der Lente lieflijken glans.
- Rouw en vertrouwen mengen zich nu bij 't oprichten
dezes heerlijk gewrochts.

1907 — Leef, leef lang, achtbare familie de Kerchove.

- Met nieuwen iever dit luisterrijk praalgewrocht nu weer
opgericht.
- Wij Meiplanters wenschen Wieze's adellijk huis alle waar
geluk.

1912 — Lief Lentegetij leen hier dezen praalboom alle sier-
lijke kleuren.

- Hulde zij den achtbaren Kasteelheer de Kerchove
geschonken.
- Uit erkenenis hier lang gesticht, met liefde alle jaren
opgericht.

1924 — Lieve Lente, schenk nu alweer dezen praalboom
sierlijken glans.

- Reeds eeuweling sedert 't stichten
Vol eendracht in 't oprichten.
- Hier praat 't zinnebeeld van oprechte achting.

1928 — De schoone lieve Lentestralen zijn rijke perels van
sieraad in dit gewrocht.

- Oprechte liefde en ware achting
is ieders betrachtig, voor 't adellijk huis.
- Jubelklank van liefde en dank was hier sinds 't stichten
bij elk oprichten.

1930 — Lieve fraaie Lente waarbij alles herleeft verleen
voor dezen praalboom sier en glans.

- Wij Meiplanters we vieren,
We zijn nu fier en blij,
Voor honderdjarige stichting der Maatschappij.
- Edele familie U allen heil !
Leve lang, wees hier gelukkig.

In 1930, den 22 Juni, was het hoogtij voor de Meiboom-
maatschappij, die haar 100 jarig bestaan vierde. Het was een
prachtig en welgelukt feest voor de leden, die de H. Mis
bijwoonden, daarna vergaderden in het lokaal, om stoetsge-
wijze met de vlag voorop naar het kasteel een hulde te bren-
gen en bloemen aan te bieden aan de weledele Baron en
Barones Eugeen de Kerchove d'Exaerde en aan hun hoog-
geachte familie.

De leden van het gilde werden in het groote salon van
het kasteel plechtig ontvangen. De Schrijver-Schatbewaarder
van het Meiboomgilde sprak de volgende rede uit :

Weledele Mevrouw de Barones,

Weledele Heer Baron,

Hooggeachte en weledele Familie de Kerchove d'Exaerde,

De Meiboommaatschappij van Wieze viert vandaag
haar honderdjarig bestaan en op dezen blijden dag is het mij
aangenaam, hier de tolk te mogen zijn van al de leden van
het gilde, om aan onze weledele kasteelbewoners de betui-
ging te geven van onze gevoelens van hoogachting, onzer
verkleefdheid en genegenheid.

De volledige geschiedenis hier aanhalen over de Mei-
boomen in het algemeen ware onmogelijk, doch wil ik een
blik in 't verleden werpen van de Meiboommaatschappij van
Wieze.

Ten jare 1818 kwam ze tot stand. In vroegere tijden
werden de Meiboomen opgericht met het doel te kermissen
en te feesten. Ik denk niet dat zulks het uitsluitend streven

was te Wieze in 1818. Edeler gevoelens moeten gepaard gegaan zijn met het oprichten der Meiboommaatschappij te weten: gevoelens van achting en genegenheid voor de kasteelbewoners van Wieze.

Het honderdjarig bestaan van het gilde is het beste getuigenis van die edele gevoelens, want kermis- en feestgedachten of winstbejag zouden niet in staat geweest zijn de maatschappij tot eeuweling te maken; alleen edele gevoelens, waarbij zich nog de erkentelijkheid aansluit, zijn bekwaam om eene maatschappij een zoo lang leven te schenken.

Tot staving van mijn gezegde haal ik hier aan, wat de schrijvers De Potter en Broeckaert schreven, ten jare 1893, in hun geschiedenis der Oostvlaamsche gemeenten, dat het oprichten van den Meiboom te Wieze in 1818 een bewijs was van achting en genegenheid voor de kasteelbewoners, zelfs na de afschaffing der feodaliteit.

Verder meen ik te mogen zeggen, dat de maatschappij haar vaste inrichting bekwam onder het burgemeesterschap van den weledelen Heer Burggraaf Fr.-Aug. de Clerque de Wissocq ten jare 1822. In 1830 ontving ze haar standregelen en werden de eerste rekeningen gehouden.

Zoo leefde de maatschappij nu voort tot ze honderdjarig werd. Wellicht waren de toestanden afwisselend en slechte jaren kwamen ook voor, zoo bijvoorbeeld in 1914, toen de Meiboom bij het uitdoen ten gronde stortte en bijna geheel vernield werd.

Gedurende de oorlogsjaren werd de Meiboom niet opgericht.

Na den oorlog kwam hij weer te voorschijn, maar onweerswolken dreigden, geschil onder de leden bracht de maatschappij in een moeilijken toestand, doch, die moeilijkheden dienden maar alleen tot loutering en zuivering en tot de toetreding van nieuwe leden, met edeler en oprechter gevoelens.

Onze Meiboom staat waardig vermeld als folkloristische eigenaardigheid. De Potter en Broeckaert spreken ervan in hun boek: *Geschiedenis der Oostvlaamsche Gemeenten.*

De geleerde Vlaming Pol de Mont, handelend over de Meigebruiken in Vlaamsch-België, vermeldt in 't bijzonder den Meiboom van Wieze (Volkskunde, 1898-99, blz. 1-16).

Gedurende de oorlogsjaren verscheen een uitgebreid artikel over " De Meiboom van Wieze „ in het blad *Landbouw-leven*, toenmaals te Gent gedrukt.

De groote folklorist wijlen Alfons De Cock geboren in ons gebuurtedorp Herdersem, beschrijft onzen Meiboom in zijn bekende werken.

Leeraar Van Es, de secretaris der Oostvlaamsche Folkloristen, die in 1924 breedvoerig de verschillende Meiboomen van Aalst beschreef, in *Ons Blad* (Aalst, n^r van 28-12-24) vermeldt ook daarbij in de meest vleierende bewoordingen den Meiboom van Wieze ; onder andere zegt hij, dat de drie Meiboomen van Aalst : die aan 't hof Van Assche, de Meiboom " De Zwaan „, de Meiboom " De Haan „, werden opgericht naar het model van den alouden Meiboom van Wieze, en, voegt hij erbij, de schoonste Meiboom is wel deze, die telken jare geplant wordt vóór het kasteel van Wieze.

Op dezen dag, waarop onze maatschappij haar honderdjarig bestaan viert, wil ik vaststellen, dat wij getrouw de taak hebben voortgezet van onze voorgangers. Zij bewonderen voorzeker van hierboven onze standvastigheid, onze getrouwheid en onze erkentelijkheid, ik begroet hier met eerbied hun schoon voorbeeld.

En U, weledele en hooggeachte Familie de Kerchove d'Exaerde, zeg ik dank in naam der aanwezigen, dank voor uw welwillendheid in het voortzetten der aloude gewoonten uwer edele voorzaten, de kasteelbewoners van Wieze. Ik zeg Ued. hartelijk dank voor uwe genegenheid en trouw ten opzichte onzer eeuwenoude maatschappij " De Meiboom „.

En om te eindigen wil ik hier een hartelijken wensch uitdrukken, dien al de leden zullen bekrachtigen en toejuichen.

Dat onze weledele Mevrouw de Barones, onze weledele Heer Baron en gansch de weledele Familie de Kerchove

d'Exaerde nog vele jaren bij ons mogen blijven opdat, onze Meiboom voortleve en groeie en bloeie !

Leve de weledele Familie de Kerchove d'Exaerde.

Leve de Meiboom van Wieze !

De Heer Baron bedankte en gaf in zeer gepaste woorden, aan de leden, een overzicht van de daden zijner voorzaten die immer meegeholpen hebben aan den bloei der Meiboommaatschappij en tevens oprechte gevoelens van genegenheid hebben betoond aan de inwoners der gemeente Wieze.

's Middags had het feestmaal plaats en de weledele kasteelbewoners deden de leden der maatschappij en hun dames en dochters de eer aan met hen te feestmalen.

De verschillende gerechten werden afgewisseld door muziek en zang.

Een feestgedicht werd afgelezen, waarvan de tekst hier volgt :

1830 — 1930

Ter gelegenheid der 100^e verjaring van de stichting der

MEIBOOMMAATSCHAPPIJ

te Wieze, uit liefde en dankbaarheid opgedragen aan de

Weledele Familie de Kerchove-d'Exaerde.

De zonnige hemel diepglanst,
De luchten hangen stil ;
De korenvelden roeren
Met reuzelend getril.

De zonne in zacht gestraal
Brengt zegen, over de aren . . .
Wij denken aan de vreugd
Nu, van onz' kinderjaren.

Voor 't park van Wiezes slot,
Rijst sedert honderd jaren,
De fiere Meiboom recht
Uit onze kinderjaren.

Dezelfde fiere reus
In 't goud der meiezonne
Zingt over park en veld
Zijn lied van liefde en wonne.

't Is honderd jaren ver
Dat vrome voorverwanten
Graaf Clercq-Wissocq ter eer
Hier dezen meiboom plantten.

En 't gold als eerewoord
Aan zonen en aan neven,
Dat liefde voor dit huis
Zou 't doel zijn van hun streven.

En jaar na jaar verrees
Verjongd door eendrachtspogen
De fiere boom der mei
Steeds jublend in den hoogen.

Leef lang nog, Edel Volk,
“ Duld om te blijven duren ” *
Dat heden op uw slot,
En langs zijn grijze muren

En vaster, jaar na jaar,
Groeide in dit lieflijk Eden
't Geloof aan d'ouden stam,
't Geloof aan deugd en zeden.

Ons hooglied schalle blij ;
Onz' trouw U vroom moog blij-
Opdat na ons deez' boom [ken
Nog eeuwen moge prijken

De Kerchove, gegroet,
Als nazaat van de graven,
Die, steeds aan 't oude slot
d' Alouden luister gaven.

Voor dit aloude slot !
Heil, vrede aan deez' woning !
Wij blijven trouw aan U,
En trouw aan God en Koning !

Onz' liefde waart rond U ;
En nu wij hoogtij vieren,
Zal gansch een jublend volk
Uw hoofd met aanzien sieren.

Alfons Arys.

* Wapenspreuk der Weledele Familie de
Kerchove-d'Exaerde.

Menig heildronk werd opgedragen. Na het feestmaal nam de Heer Baron het woord om zijn welgemeenden dank uit te drukken aan al de feestvierders en aan hen, die op bijzondere wijze aan het feest hadden meegeholpen, tevens drukte hij de beste wenschen uit voor de eeuwenoude Meiboommaatschappij.

Deze heuglijke dag werd gesloten met een prachtig avondfeest.

Moge de wensch van al de leden van het Meiboomgilde, vervat in de woorden van het vorig gedicht :

En dat na ons deez' boom
Nog eeuwen moge prijken,
vervuld worden.

WIEZE, April 1932.

G. Muylaert.